

Til lovforslag nr. L 97. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 2. maj 2002

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af ligningsloven

(Skattefrihed for arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger)

[af skatteministeren (Svend Erik Hovmand)]

1. Ændringsforslag

Der er af skatteministeren stillet 3 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 6. februar 2002 og var til 1. behandling den 26. februar 2002. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Skatteudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 7 møder.

Høring

Lovforslaget blev sendt i høring samtidig med fremsættelsen. Den 15. april 2002 sendte skatteministeren de indkomne høringssvar til udvalget. Den 19. april 2002 sendte skatteministeren et høringsnotat til udvalget, der gengiver hovedtrækkene i høringssvarene samt skatteministerens kommentarer hertil.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget skriftlige henvendelser fra:

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd,
Dansk Industri,
Forsikring & Pension,
Andreas Jørgensen, Herning og
Mølholt Helsecenter, Vrå.

Skatteministeren har over for udvalget kommenteret de skriftlige henvendelser til udvalget.

Deputationer

Endvidere har Forsikring & Pension mundtligt over for udvalget redegjort for sin holdning til lovforslaget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 12 spørgsmål til skatteministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *mindretal* i udvalget (V, DF og KF) indstiller lovforslaget til vedtagelse med de stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* i udvalget (S) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme imod de stillede ændringsforslag.

Socialdemokratiet afviser skatteministerens ændringsforslag samt lovforslaget som helhed. Ændringsforslagene ændrer ikke ved, at lovforslaget som helhed skaber en uacceptabel forskelsbehandling mellem patienter med tilknytning til arbejdsmarkedet og patienter uden, f.eks. pensionister, børn og ledige. Lovforslaget fraviger dermed det grundlæggende princip om lige adgang til sundhedsvæsenet, idet erhvervsaktive borgere, hvis arbejdsgiver ønsker at betale medarbejderens sundhedsbehandling, kommer forrest i køen på bekostning af andre. Dermed bliver det ikke en sundhedsfaglig vurdering, som afgør prioriteringen i sundhedsvæsenet, således